

YAZI-Tarikatları Diyanet'e Değil Cumhurbaşkanlığı'na Bağlayalım

Tayfun Atay

28 Eylül 2016

Bir süredir Diyanet İşleri Başkanlığı'nın tarikat ve cemaat oluşumlarını denetimi altına almasından dem vuruluyor. Artık "FETÖ" diye lanetlenen Gülen Cemaati'nin ülkede ve devlette geldiği noktadan ağzı yanmış dinbaz iktidar, yoğurdu üfleyerek yeme çabasıyla böyle bir seçeneğe oynuyor.

19'uncu yüzyılın ikinci yarısında Şeyhülislamlık bünyesinde işlerliğe sokulan "Meclis-i Meşayih"e kadar Osmanlı'da da yüzyıllar boyu devlete uzak, genelde mesafeli, bazen yakınında (içinde) ama çoğu zaman da onun karşısında olmuş tarikatlar, Cumhuriyet'te ilk defa bir tür "devletleştirme" sürecine sokulmak isteniyor.

İyi mi olur, kötü mü?..

Kimileri bunların kendi başına veya "başıboş" bırakıldıklarında daha ciddi sorun ve daha büyük tehlike arz ettikleri gerekçesiyle bu türden bir girişime olumlu bakıyor.

Kimileri ise onların resmî meşruiyet kazanmasına bağlı olarak böylece ülkede ve devlette daha da rahat at koşturacak bir noktaya gelebileceklerini ileri sürüyor.

Tartışalım!..

Önce büyük harfle yazıldığında "Cemaat" denince akla gelen Gülen Hareketi üzerine bir-iki not tutarak başlayalım: O, cemaat olmanın da ötesine geçmiş bir oluşumdur.

Bir dönem Gülen'in söylediği rivayet edilen "Cemaattik, 'Cemiyet' olduk" sözü de bu minval üzere değerlendirilebilir.

Gülencilik bu noktaya hem ulusal hem de küresel zeminde aldığı sıra dışı destekle geldi.

Ne istediye kendisine verilerek geldi.

Bu ülkede siyasete soyunan AKP ile el-ele, kol-kola, sarmaş-dolaş, öpüş-kokuş "paralel" yürüyerek geldi.

Diğer tarikat ya da cemaat oluşumları için böylesi ulusal ve küresel bir "ekonomi- politik" şebeke haline gelme durumu söz konusu değil. Elbette onlar da yaklaşık 15 yıldır bu dinbaz iktidarın oy hesapları doğrultusunda önlerine açtığı imkânlardan yararlandılar. Şekil değiştirdiler, şirketleştirdiler, holdingleştirdiler.

Ama 15 Temmuz sonrası karşı karşıya kalınan fecaat benzeri hareketlilikler içerisinde bunların da girebileceği bahanesiyle hepsini Diyanet'in hükmü altına sokmaya çalışmak... Bu, bence daha tehlikeli olduğu kadar absürd ve komik de!..

Diyanet bunlarla başa çıkamaz, bir.

Bunlar Diyanet çatısı altında, onu kendi hükümleri altına almak için hem kurumun Reislik makamına, hem de birbirlerine yönelik nüfuz ve rekabet mücadelesine girerler, iki.

Böylesi bir “Resmiyet’e merbutiyet”, yani bağıllık, onların kendilerine has merbutiyet, daha doğrusu “Rabıta” anlayış, gelenek ve pratiklerini geçersizleştirerek onları can evinden vurur, üç...

Açalım!..

Beğenin-beğenmeyin, bir tarikatta şeyhin otoritesinden daha yüksek bir pozisyon olmaz. Bir şeyh için de dinsel çerçevede kendisinden yukarıda bir kişiye tâbîlik ölüm olur.

Takipçileri nezdinde, daha doğrusu “rabıta” pratiği ile ruhaniyetinden yardım alacak şekilde ona kalpten kendilerini bağlayanlar için bir şeyh, kutsaldır. Onun başka bir dini otorite ile kıyası söz konusu olamaz.

Hatta bazen aynı tarikatın farklı kolları arasında hangisine liderlik edenin o tarikatın gerçek şeyhi olduğu noktasında öylesine kanlı-bıçaklı anlaşmazlıklar vuku bulur ki şaşır kalırsınız. Ben buna birinci elden şahidim!..

O yüzden kimse Diyanet Başkanı’nın altında rahat durmaz. Mehmet Görmez Hocamızın da onları tutmaya gücü yetmez. Bunu, kendisi de gayet iyi bilir.

Ayrıca Diyanet bünyesinde Selefilik, yani “tarikât-düşmanı” İslâmi çizgiye yakın kesimler olduğunu da biliyoruz. Bunların, kontrol altına alınmış tarikat-cemaat oluşumlarıyla (elbette karşılıklı) ilişkisi de kurumu bir saatli bombaya dönüştürmeye yetebilir.

Çözüm, tarikatları da, cemaatleri de, diğer her türden dinî ekol ya da eğilimleri de onların hiçbirine angaje olmadan “toplumsal barış”ı esas alarak hepsine eşit mesafeli bir yaklaşımla karşılayan “seküler” çizgiyi Diyanet de dâhil olmak üzere tüm “Resmiyet”in benimsemesidir.

Tabii ki dinbaz iktidar, toplumu laiklikten öcü gibi korkuttuğu için böyle bir çizgiyi seçenek yapmayacaktır.

Ama işte Diyanet’e tarikatları musallat etmek, zaten bir dolu sorunla boğuşup boğulan kurumda işlerin daha da sarpa sarmasına yol açacaktır.

O zaman bırakın Diyanet’i de bir başka omuza bindirin yükü!..

Yıllardır bu konuları “içeriden” iyi bilen nice şahsiyetten duyuyorum, eğer Erdoğan olmasa bu tarikatları, cemaatleri kimse tutamaz diye...

Ayrıca ha bire yazıyoruz, bugünün Türkiye’sinde özde tek geçerli tarikat “Tayyibilik” diye...

İşte bu! Bağlayın tarikatları Cumhurbaşkanlığı’na, olsun bitsin!..

https://web.archive.org/web/20160928111516/http://www.cumhuriyet.com.tr/koseyazisi/607013/Tarikatlari_Diyanet_e_degil_Cumhurbaskanligi_na_baglayin_.html#